

MINISTEREN

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 22. maj 2018
J. nr. 2018-2753

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i brev af 17. maj 2018 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L234 – forslag til lov om ændring af godskørselsloven (tilladelsesordning for varebiler), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Rabjerg Madsen (S), Kim Christiansen (DF), Henning Hyllested (EL) og Karsten Hønge (SF).

Spørgsmål nr. 14:

Det fremgår af Transport-, Bygnings- og Boligministeriets høringsnotat af 4. april 2018, at "Rigspolitiet bemærker af hensyn til den vanskelige kontrolopgave for politiet, at der i stedet for en vægtgrænse på 11 kg pr. kg stykgods kan overvejes generelt at undtage de forsendelsestyper, man ønsker skal kunne køre tilladelsesfrit fra tilladelseskravet." Det er politiet, der skal håndhæve reglerne, så det er naturligvis en bekymring, som forslagsstillerne tager alvorligt. Forslagsstillerne skal derfor anmode om teknisk bistand til en ændring af forslaget § 1, stk. 2, således at vægtgrænsen på 11 kg ophæves, og at man i stedet udtrykkeligt undtager omdeling af aviser og reklamer til husstande fra tilladelseskravet for varebiler. Sådanne undtagelser kendes i forvejen indenfor transportlovgivningen, f.eks. i § 1, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 1373 af 26. november 2015 om godskørsel, hvor godskørsel med særlige køretøjstyper er undtaget tilladelseskravet (redningskørekøjer, højtryksspulevogne, opslugende fejemasliner, eller motorkøretøjer, der kun anvendes til transport af affaldsprodukter fra landbrugsbedrifter med henblik på spredning heraf på landbrugsjord), og § 1, stk. 2 i lovbekendtgørelse nr. 1122 af 9. september 2015 om fragtaftaler ved international vejtransport, hvor særlige typer af godskørsel er undtaget fra loven (postbefordring, begravelsestransporter og befordring af flyttegods).

Svar:

Det er Transport-, Bygnings- og Boligministeriets vurdering, at et sådant ændringsforslag vil være i strid med ligebehandlingsprincippet og dermed ikke lovmæssigt forsvarligt. Det er dermed ikke muligt for ministeriet at udarbejde et ændringsforslag med det ønskede indhold.

Tilladelsesordningens forhold til ligebehandlingsprincippet er tidligere beskrevet i notat af 12. oktober 2017, som er sendt til forslagsstillerne. Jeg skal for en god ordens skyld nedenfor gengive de centrale dele af notatet vedrørende lige-

behandlingsprincippet, hvad angår en tilladelsesordning, der eksplicit undtager omdeling af aviser og reklamer til husstande fra tilladelseskravet for varebiler.

Side 2/3

”Undtagelse af specifikke erhverv eller specifikke produkter kan udgøre forskelsbehandling i strid med ligebehandlingsprincippet sammenlignet med andre erhverv eller produkttyper af sammenlignelig karakter.

Efter det forvaltningsretlige ligebehandlingsprincip, som lovgivning og øvrig forvaltningsvirksomhed skal iagttage, kan forskelsbehandling alene retfærdiggøres, hvis det sker ud fra et sagligt formål med afsæt i, hvad formålet er med den pågældende regulering. Dertil skal den pågældende regulering i medfør af proportionalitetsprincippet være nødvendig, egnet og må ikke gå videre end nødvendigt for at opnå det ønskede formål med reguleringen.

I det konkrete tilfælde er det således spørgsmålet, om det i de enkelte tilfælde vil kunne retfærdiggøres at undtage enkelte produkter eller specifikke erhverv fra en tilladelsesordning. Transport-, Bygnings- og Boligministeriet har noteret, at undtagelse af [...] avis- og reklameuddeling først og fremmest har til formål at sikre, at tilladelsesordningen alene vil omfatte det, der sædvanligvis forstås ved traditionel godstransport.

Det er imidlertid ministeriets vurdering, at andre erhverv, der fragter andre typer af produkter i sammenlignelige køretøjer, tilsvarende kan hævde at falde uden for det, der normalt forstås ved godstransport. Undtagelse af specifikke produkter eller erhverv skal derfor ske på baggrund af forhold, der er særlige for netop disse erhverv eller produkter, som adskiller dem fra anden godstransport, og som retfærdiggør, at der for netop disse produkttyper eller erhverv ikke er behov for en tilladelsesordning.

I beslutningsforslaget B 165 er det angivet, at formålet med en tilladelsesordning er at begrænse sort arbejde, socialt bedrageri og unfair konkurrence og beskæftigelse af illegal arbejdskraft i transportbranchen på undergravende vilkår samt at højne trafik-sikkerheden. Ønskes [...] avis- og reklameuddeling undtaget fra en tilladelsesordning, skal det således kunne påvises, at f.eks. sort arbejde forekommer i mindre grad i netop de tilfælde, så en regulering af de brancher er unødvendig. Efter ministeriets opfattelse er dette en vanskelig bevisbyrde at løfte.”

Om baggrunden for udarbejdelse af den pågældende model for afgrænsning af tilladelsesordning med en vægtgrænse på 11 kg pr. stykgods (koli) skal jeg hen-vise til mit svar på TRU L 234, spørgsmål 8.

Side 3/3

Endelig skal jeg bemærke, at der for så vidt angår de undtagelser fra kravet om godskørselstilladelse, der følger af den gældende godskørselslov (højtryksspu-levogne, opsugende fejmaskiner, redningskøretøjer og motorkøretøjer, der kun anvendes til transport af affaldsprodukter med henblik på spredning heraf på landbrugsjord), er tale om køretøjer, der er specialindrettede og har helt specifikke formål, eller hvor der er tale om godskørsel af helt særlig karakter. På grund af køretøjernes specielle formål og/eller indretning blev de nævnte køretøjer i 1989 undtaget i godskørselsbekendtgørelsen. For så vidt angår undtagelserne nævnt i lov om fragtaftaler ved international vejtransport, er der tale om en lov, der regulerer forholdet mellem fragtfører og godsets modtager, og derfor er denne lovs undtagelsesbestemmelser ikke sammenlignelige med undtagelser i godskørselsloven.

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen